

Raport satysfakcji z udziału w projekcie „Warsztaty aktywizujące osoby niepełnosprawne w Gminie Kleszczewo”

Na 23 /6 dzieci i 17 dorosłych/ uczestników projektu „Warsztaty aktywizujące osoby niepełnosprawne w Gminie Kleszczewo” na zakończenie / po 5 piątkach dla każdej grupy/ rozdano 19 ankiet celem zbadania zadowolenia z projektu. Zwrócono 11 ankiet / 10 dorosłych osób niepełnosprawnych, 1 rodzic dziecka niepełnosprawnego/, a więc 57,9 % respondentów wypełniło kwestionariusz za pomocą którego zbadano stopień ukontentowania. 90,9 % respondentów wyraziło aprobatę dla warsztatów, 9,1 % chwali spotkania z uczestnikami, neguje zajęcia z psychologiem wyrażając zdanie „ spotkanie z innymi ludźmi było wspaniałe, natomiast warsztaty z panią psycholog były męką”. Na pytanie jakie to było przedsięwzięcie, co wniosło w ich życie wskazano na pozytywne relacje interpersonalne, integrację społeczną, rehabilitację społeczną, kinezyterapię, zajęcia artystyczne. Wypowiedzi typu: „ zorganizowanie warsztatów to wspaniały pomysł na spędzenie 5 piątków /16.00-19.00/. Tematyka dobrana, kontakt z innymi osobami bardzo serdeczny. Wyjście z domu... i czekanie na kolejny piątek”, „czekałam na ten piątek, żeby spotkać się w miłym towarzystwie osób”, „ miło spędziłam czas w gronie miłych ludzi. Jestem pod wrażeniem tej miłej pani prowadzącej zajęcia... dla samotnych to jest to – dziękuję”, „ były to bardzo miłe spotkania z ludźmi. Jako osoba samotna bardzo czekałam na spotkania z innymi ludźmi. Były ciekawe rozmowy, wspomnienia”, „ projekt był bardzo dobry. Była dobra atmosfera. Dla starszych osób była dobra rehabilitacja odprężająca”, „była dobra medytacja i lekka gimnastyka - rękami i biodrami”, „ to dobry pomysł. Dziecko bardzo się cieszyło na te zajęcia, nie mogło się doczekać” są potwierdzeniem, że projekt był sensowny. Warsztaty dla zdecydowanej większości były relaksem, poprawą zdrowia, dobrą komunikacją, aktywnością. Zatem mieszczą się w pojęciu ogólnym rehabilitacji a szczególnie rehabilitacji społecznej. W jaki sposób werbalizują rehabilitację społeczną niech świadczy tekst : „ czuję to jak oddech świeżego powietrza, ponieważ te spotkania były rozrywką i zapomnieniem o chorobie”, „ dziecko mogło spotkać się z osobami do siebie podobnymi, mogło się rozwijać”, „ warsztaty były pouczające, relaksujące, odprężające”, „czuje, że bardzo dobrze spotkać się ze znajomymi, zapomina się o troskach, kłopotach, chociaż w ten jeden dzień, wtedy czuję, że nie jestem sama w kłopotach, są ludzie co też potrzebują wsparcia”. Większość / poza jedną osobą/ uznaje, że zajęcia prowadzone były w atmosferze tolerancji, życzliwości, zrozumienia, twórczo wypełniały czas, a świadczą o tym takie wypowiedzi: „ Pani

Joanna czuwała nad naszymi wypowiedziami, umiała nas wysłuchać i myśleć, że też zrozumieć”, „ pani stanęła na wysokości swego zadania, tak trzymać, to jest potrzebne dla ludzi starszych”, „ zajęcia były prowadzone w wesołej, rodzinnej atmosferze i z humorem”, „panie bardzo sympatyczne, cierpliwe i życzliwe, podchodziły do każdego dziecka z sympatią i troskliwością. Mam nadzieję, że gdy będą w przyszłości przygotowane podobne projekty to te same panie będą”. Ankietyowanym smakował podwieczorek / 10 osób zdecydowanie tak, 1 osoba nie odpowiedziała/. Jaką ocenę opiniodawcy wystawili całemu projektowi pokazuje tabela nr 1.

Tabela nr 1

Nota wystawiona projektowi wraz z przykładowym uzasadnieniem

Lp.	Ocena	Liczba wskazań	Przykładowe uzasadnienie
1.	Nieodpowiednia	1	Brak
2.	Trochę więcej niż nieodpowiednia a mniej niż dostateczna	0	
3.	Dostateczna	0	
4.	Dobra	2	„Oceniam projekt jako dobry, ponieważ spotkania osób niepełnosprawnych są potrzebne, aby zrozumieć drugą osobę”, „ Postawiam 4, ponieważ myślę, że byłoby weselej, gdyby było więcej muzyki”
5.	Bardzo dobra	8	„Postawiłam ocenę bdb, ponieważ był odpowiedni nastrój, wyjątkowa atmosfera, życzliwość i wyrozumiałość. Tematyka zajęć była bardzo dobra, dopasowana do naszych problemów. Bardzo chętnie wyjeżdżałam z domu na warsztaty i żał, że już pozostaną wspomnienia. Pani kierownik była blisko nas, otaczała nas troskliwą opieką – za to serdecznie dziękuję”, „Oceniam projekt jako bardzo dobry, ponieważ miło spędzaliśmy czas, poznawaliśmy się bliżej, zwierzałyśmy się ze swoich problemów”, „ Projekt uważam za udany – dobre zajęcia – dobrze ułożony program – fantastyczne

			<p>prowadzące”, „Pani Mirosława Radzińska chodziła jak anioł za każdą panią i panem, aby podpisali się na liście obecności i wysłuchali wszystkich wiadomości od pani psycholog i wszyscy obecni posilili się ciasteczkami i deserkiem i dobrą kawą”.</p>
--	--	--	---

Korzystne jest dla tego projektu to, że 9 respondentów oczekuje podobnych warsztatów a 1 osoba chce spotkań, ale bez psychologa i 1 osoba stwierdza, że musi opiekować się wnuczką. Uzasadnienie dla twierdzeń pozytywnych jest następujące:

- a) „Bardzo chętnie chciałabym uczestniczyć w warsztatach, gdyż dały mi one poczucie bezpieczeństwa, wiem, że nie muszę rozczulać się nad swoimi bólami. Zajęcia z psychologiem są dla mnie bardzo przydatne, ponieważ wyciszyły mnie, z pełną energią wracałam do domu, umknęłam depresji listopadowej. Pani kierownik dziękuję, że zaproponowała udział w tych warsztatach. Nie żałuję. Czas nie został stracony”,
- b) „Tak, wpisuję się na podobne warsztaty, ponieważ uważam, że takie spotkania zbliżają ludzi, mogą sobie porozmawiać o problemach, podzielić się uwagami, no i miło spędzić czas”,
- c) „Chcę się zapisać na podobne warsztaty, ponieważ mogę spotkać ludzi, porozmawiać, zrelaksować się, podzielić się swoimi wrażeniami i miło spędzić czas wśród znajomych osób”,
- d) „Tak, wpisuję się z chęcią, bo mam okazję spotkać się ze znajomymi, pośmiać się, pożartować, zrelaksować. Chciałabym by jeszcze odbywały się wyjazdy do operetki, kina, teatru, palmiarni”,
- e) „ Tak, wpisuję się na zajęcia. Cieszę się na samą myśl, że znów się wyszykuję ładnie, spotkam się ze znajomymi, pośmieję, pożartuję”,
- f) „Tak, bo jest to potrzebne dla niepełnosprawnych”,
- g) „ Tak, oczywiście. Dziecko było bardzo zadowolone z zajęć, bardzo chętnie na nie jeździło. Cieszyło się, że może się spotkać z kolegami”,
- h) „Takich warsztatów powinno być więcej, można dużo nauczyć się”.

Konkluzja z projektu „Warsztaty aktywizujące osoby niepełnosprawne w Gminie Kleszczewo” wyłania się w myśl słów ks. Wacława Buryły, że „ czasami trzeba usiąść obok i czyjaś dłoń zamknąć w swojej dłoni, wtedy nawet łzy będą smakować jak szczęście”, gdyż psycholog Pani Joanna z życzliwością wspierała uczestników i oni sami siebie wzajemnie, a Panie: Kasia i Agnieszka z troskliwością

pochylały się nad każdym dzieckiem. Projekt podwyższył jakość życia uczestników, zintegrował społecznie. Dla zdecydowanej większości jest satysfakcjonujący.

Mirosława Radzimska

Koordynator projektu

